

դժուար է հաշտեցնել իւրաքանչիւր գրուածքի հետ: Բեռնարդոս իմաստունը՝ որ Արգուլֆէն մէկուկէս դար վերջն է, կը նկարագրէ Ս. Գերեզմանի չորս եկեղեցիները և անոնց միջև «կայ առանց տանիքի գաւիթ մը, որուն պատերը կը փայլին ոսկիով, եւ յատակը ծածկուած է թանկագին քարերով, և չորս շղթաներու մէջտեղ, իւրաքանչիւրը չորս եկեղեցիներէ բերուած և կապուած»:

Seawulf 1102ին կը գրէ. «Ս. Գերեզմանի եկեղեցիին ծայրը, կողմնակի պատին մէջ, Գողգոթայէն ոչ հեռու, կարկիև (compas) կոչուած տեղը կայ, ուր մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս ինքզինքը յայտնեց և իր խկ ձեռքովը չափեց նոյն տեղը իբր աշխարհի մէջտեղ», աւելցնելով սաղմոսին (ՀԳ. 12) բառերը. «Աստուած, թագաւոր յառաջ քան զյաւիտեանս, որ արարեր ըզփրկութիւն ի սեղ երկրի»: Նոյն ծանօթ տեղւոյն անուններէ մին է կարկիև, որ պարզապէս ցոյց կուտայ չորս կողմերը, աշխարհացոյցին վրայ գտնուած կարկիւնին նման: Herr Schickի գծագրութիւնը և նկարագրութիւնը ցոյց կուտան որ ան ներկայիս կը պահէ իր նկարագիրը: Sir John Maundevile հազիւ պէտք կը զգայ խօսք մը ըսել. ան վստահելի հեղինակութիւն մը չէ. մինչ իր գիրքը լեցուն է ժամանակի ընթացիկ աւանդութիւններով: 1322ին ան կը գրէր. «Եկեղեցիին մէջտեղը կը գտնուի կարկիւն մը, որուն վրայ Յովսէփ Արիմատացին կը տարածէ մեր Տիրոջ մարմինը, երբ խաչէն վար կ'առնէ զայն և կը լուայ Անոր վէրքերը, և այդ կարկիւնը, կ'ըսեն թէ աշխարհի մէջտեղն է» (Գղ. է.):

Ուրիշ տիտղոս մ'ալ ունի ան, որ է «աշխարհի պորտը»: Միջին դարու աշխարհացոյցներուն մէջ այս